

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: J. J.
X
zastoupen JUDr. Petronelou Sojkovou, advokátkou
Brněnská 555, 665 01 Rosice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2023, č. j. JMK 36173/2023,
takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání přestupku. Po pozitivním výsledku tzv. pasivního testu při orientační dechové zkoušce, kterou se nepodařilo úspěšně dokončit, se odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení motorového vozidla nebyl pod vlivem alkoholu. Žalobce namítá, že výsledek orientační dechové zkoušky nebyl pozitivní. Na výzvu policie souhlasil s tím, že podstoupí odborné lékařské vyšetření. Z přestupku nepodrobení se vyšetření, zda není pod vlivem návykové látky, ho správní orgány uznaly vinným neprávem.

Soud proto musel posoudit, zda spisový materiál obsahuje dostatečný podklad o vině žalobce.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce dne 29. 10. 2022 zastavila a kontrolovala hlídka policie kvůli jízdě bez bezpečnostního pásu. Po zastavení jej vyzvali k podrobení se testu na alkohol. S tím žalobce souhlasil. Z důvodů na jeho straně však nebylo možné test úspěšně dokončit. Pozitivní výsledek vykázal pouze tzv. pasivní test.
3. Policisté následně žalobce vyzvali, aby podstoupil odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. S tím žalobce souhlasil. Po převezení do nemocnice v Ivančicích se žalobce nejprve podrobil lékařské prohlídce. Odebrání biologického materiálu (krve), jako nutnou součást odborného lékařského vyšetření, však žalobce odmítl. Uváděl, že se bojí jehel.
4. Městský úřad Rosice („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 13. 1. 2023, č. j. MR-S 49326/22-ODO VAP/7 („rozhodnutí městského úřadu“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se žalobce dopustil tím, že se „[...] po pozitivní orientační dechové zkoušce, odmítl na výzvu policisty podrobit odbornému lékařskému vyšetření spolu s odběrem biologického materiálu, ke zjištění ovlivnění alkoholem, které upravuje zvláštní právní předpis – zákon 56/2017 Sb.“ Městský úřad za tento přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku.
5. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Namítal, že s policisty spolupracoval, podrobil se orientační dechové zkoušce a souhlasil i s odborným lékařským vyšetřením. Odmítl pouze odběr krve. Z injekčních jehel má stres, omdlívá a má pocit na zvracení. Nebylo jeho záměrem zabránit zjištění přítomnosti alkoholu v krvi. Proto také nabídl jiný biologický materiál, ovšem odběr žilní krve z psychických důvodů nechtěl podstoupit. Dále žalobce uvedl, že je v insolventci, s družkou vychovávají čtyři děti a k pátému dítěti má vyživovací povinnost. Navrhl zrušení rozhodnutí a zastavení řízení, případně snížení uložených sankcí.
6. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 3. 2023, č. j. JMK 36173/2023 („rozhodnutí žalovaného“), částečně změnil rozhodnutí městského úřadu. Popis skutku nahradil tak, že „po pozitivním výsledku orientační dechové zkoušky, kterou se však nepodařilo úspěšně dokončit, se podrobil na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, v jehož rámci se však odmítl podrobit odběru biologického materiálu – krve, čímž znemožnil zjištění míry ovlivnění alkoholem dne zák. č. 65/2017 Sb.“ Žalovaný zároveň mimořádně snížil výši uložené pokuty na 10 000 Kč. Ve zbytku rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
7. Žalovaný konstatoval, že provedené důkazy jasně prokazují, že se žalobce dopustil přestupku odmítnutím odebrání vzorku biologického materiálu. Policie žalobce k odbornému vyšetření řádně vyzvala a poučila jej o následcích nesouhlasu. Ačkoliv z počátku s vyšetřením souhlasil, z důkazů vyplývá, že během odborného vyšetření v nemocnici odmítl odběr požadovaného biologického materiálu. Žalovaný dal za pravdu městskému úřadu, že žalobce nemá právo si sám zvolit biologický materiál, jehož vzorek mu při odborném vyšetření odeberou. Námitkám žalobce, že nabízel jiný biologický materiál, nelze vyhovět. Žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 3/2020-47.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce v první řadě namítá, že při silniční kontrole s policií plně spolupracoval. Dechovou zkoušku se snažil absolvovat. Dokončit se jí nepovedlo z objektivních důvodů. Žalobce trpí chronickou bronchitidou spojenou s astmatem. K léčbě těchto potíží užívá léky. To ve správním řízení dokládal lékařskou zprávou. Nedokončená dechová zkouška neprokázala pozitivní výsledek na alkohol. Tvzení policie, že výsledek dechové zkoušky byl pozitivní, tak není ničím podložené. Pokud správní orgány z tohoto tvrzení vycházely, rozhodly nezákonně.
9. Po neúspěšném dokončení dechové zkoušky policista žalobce vyzval, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu v nemocnici. Této výzvě vyhověl. Dokládá to videozáznam v policejním spisu, na kterém je jasně vidět, že žalobce souhlasil s vyšetřením. Dobrovolně se podrobil veškerým úkonům při orientačním i odborném vyšetření podle pokynů lékaře. Odmítl jen odběr vzorků žilní krve kvůli stresu z jehel, pocitu na zvracení a pocitu na omdlení. Byl však připraven a ochoten poskytnout jiný biologický materiál (sliny, moč).
10. Stanovení krevní hladiny alkoholu je podle názoru žalobce možné i jiným způsobem než odběrem žilní krve. Odkazuje přitom na § 20 odst. 4 zákona č. 65/2017 Sb. Stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek je podle něj možné kromě odběru krve určit pomocí toxikologického vyšetření i ze slin, žaludečního obsahu nebo moči. Policistovi, který trval na odběru žilní krve injekční stříkačkou, žalobce nemohl ze zdravotních důvodů vyhovět.
11. Žalobce také namítá nicotnost rozhodnutí městského úřadu, protože je v rozporu s rozhodnutím ze dne 4. 1. 2023, č. j. MR-S 49326/22-ODO-VAP/6, kterým městský úřad rozhodl o tom, že žalobci se nezadržuje řidičský průkaz. Městský úřad uznal, že vyjádření žalobce odpovídá předloženým důkazům a dospěl k závěru, že zadržení řidičského průkazu by s ohledem na okolnosti tohoto případu bylo nepřiměřeně přísné.
12. Videozáznamy ze silniční kontroly zachycují souhlas žalobce s orientačním i s odborným lékařským vyšetřením. Obě vyšetření, s výjimkou odběru krve, žalobce dobrovolně absolvoval. Z toho vyplývá, že žalobce nespáchal přestupek, ze kterého jej obvinili. Rozhodnutí městského úřadu a rozhodnutí žalovaného je z toho důvodu nezákonné. Žalobce navrhuje jejich zrušení. V případě, že soud neshledá důvod ke zrušení rozhodnutí, žalobce požaduje upuštění od uložených trestů. Považuje je za nepřiměřeně tvrdé až likvidační. Trest zákazu činnosti by mu znemožnil výkon profese a v důsledku i zajištění rodiny a splácení dluhů.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný se námitkami žalobce již zabýval a vypořádal je v odůvodnění svého rozhodnutí. Proto na něj odkazuje.
14. Podstatou této věci je otázka, zda se žalobce dopustil přestupku odmítnutí odborného lékařského vyšetření, pokud s vyšetřením souhlasil a následně odmítl odebrání požadovaného vzorku biologického materiálu (krve). Žalovaný ve svém vyjádření, stejně jako v samotném rozhodnutí, vychází především z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, č. j. 41 A 3/2020-47, podle kterého je předpokladem splnění povinnosti podrobit se odbornému lékařskému vyšetření také povinnost akceptovat konkrétní požadavek na

odběr biologického materiálu. Řidič nemá právo si vybírat, jaký druh biologického materiálu se mu odebere.

15. Na základě důkazů provedených v řízení u městského úřadu žalovaný i nadále považuje spáchání přestupku za prokázané.

V. Hodnocení věci soudem

16. Žaloba *není důvodná*.
17. Žalobce označuje závěr policie o pozitivitě orientační dechové zkoušky na alkohol za nepodložený a namítá hrubé porušení svých práv.
18. Z úředního záznamu policie ze silniční kontroly však vyplývá, že se i přes nemožnost úspěšného dokončení orientačního testu na alkohol při *pasivním odběru* zjistil pozitivní výsledek. Použitý přístroj Dräger ARLM-0095 vzhledem k okolnostem při aktivním odběru neukázal konkrétní hladinu alkoholu, ale pouze přítomnost alkoholu v krvi. To vyplývá z fotodokumentace obsažené v policejním spisu. Tento výsledek mělo následně ověřit odborné lékařské vyšetření.
19. Výzva policie k podstoupení odborného lékařského vyšetření je – v souladu se současnou judikaturou – logickým vyústěním situace. Nejvyšší správní soud se kritérii učinění této výzvy v minulosti zabýval, např. v usnesení rozšířeného ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45. Nutným předpokladem je existence důvodného podezření vyzývajícího orgánu, že testovaná osoba je pod vlivem alkoholu. K založení takového podezření může dojít různými způsoby. V bodě 22 uvedeného rozsudku Nejvyšší správní soud některé příklady uvádí: „Lze si například představit – a zákon takovou situaci dokonce předvídá – že vyšetřovaná osoba orientační dechové vyšetření na místě odmítne. V takovém případě se nařídí provedení lékařského vyšetření. Příslušníci Policie ČR se však ve své praxi setkávají i s jinými situacemi, ve kterých použití výzvy k provedení lékařského vyšetření přichází v úvahu. Je tomu tak tehdy, jestliže řidič podstupující orientační vyšetření do testovacího přístroje nedýchne řádně (např. ze zdravotních důvodů, úmyslně namísto vydechování vdechuje či foukne mimo trubičku), obzvláště pokud vykazuje znaky požití alkoholu či jiné návykové látky.“.
20. Dále rozšířený senát pokračuje: „Mezi typické případy lze zařadit i situace, kdy orientační vyšetření nedá jasný výsledek, zda řidič skutečně je pod vlivem alkoholu, resp. jiné návykové látky, případně o výši tohoto ovlivnění. Nejistota může plynout i z diametrálně odlišných výsledků postupně prováděných dílčích měření. Není tedy k dispozici spolehlivý skutkový podklad pro právní závěr, který kontrolující policista musí na místě učinit a v jeho důsledku provést či neprovést další opatření v rámci výkonu své pravomoci při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu, např. zakázat řidiči další jízdu dle § 118a odst. 1 písm. c-f) zákona o silničním provozu nebo naopak bezodkladně ukončit dočasné omezení jeho osobní svobody, apod.“.
21. Předpokladem učinění výzvy je tedy důvodné podezření vyzývajícího orgánu. To se může zakládat na neschopnosti orientační dechovou zkoušku dokončit. Ať už ze zdravotních nebo obstrukčních důvodů na straně testovaného. Může ale vzniknout, i pokud orientační měření nevykáže jasný výsledek.
22. Z námítky žalobce jasně neplyne, v čem spatřuje hrubé dotčení svých práv. Pouze obecně a bez odkazu na jakékoli zákonné ustanovení namítá, že správní orgány nesprávně vycházely

z toho, že výsledek orientační zkoušky na alkohol byl pozitivní. Pozitivní však skutečně byl výsledek pasivního testu. A právě ten mohl založit důvodné podezření, že žalobce byl pod vlivem alkoholu.

23. Pro posouzení přestupkové odpovědnosti žalobce však samotný výsledek pasivního testu nehraje žádnou roli. Samotný přestupek, který správní orgány žalobci kladly za vinu, spočívá v porušení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení má každý řidič povinnost podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není pod vlivem alkoholu. Zvláštním zákonem, na který toto ustanovení odkazuje v poznámce, je dnes již zrušený zákon č. 379/2005 Sb., nahrazený zákonem o ochraně zdraví. Podle § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví platí, že „[v] případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne *nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit*, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“ (důraz doplnil krajský soud).
24. Policie vyzvala žalobce, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření, protože se nepovedlo úspěšně dokončit orientační dechovou zkoušku, ze které vyplynul pouze pozitivní výsledek tzv. pasivního orientačního testu. Při provádění orientační dechové zkoušky, jejíž výsledek pak může sloužit pro vyvození přestupkové či dokonce trestní odpovědnosti řidiče, je nutné co nejpřesněji zjistit hladinu alkoholu v krvi. Výsledek pasivního testu tak může posloužit pouze jako podklad pro další postup policie. Podle toho, zda byl tento výsledek pozitivní nebo negativní a s přihlédnutím k dalším okolnostem případu, může poté policie vyhodnotit, zda existuje důvodné podezření z ovlivnění řidiče alkoholem a zda tedy je nutné provádět i lékařské vyšetření.
25. Pro tento případ přitom nemá relevanci, že k nemožnosti dokončit orientační test vedly respirační problémy žalobce. Zákon nerozlišuje, zda k nedokončení testu vedly objektivní důvody na straně vyšetřované osoby, anebo zda k tomu případně přispěla její snaha o obstrukci. Proto soud neměl důvod provádět k důkazu navržené lékařské potvrzení. Podstatné je totiž pouze to, že se orientační test nepovedlo dokončit, ať již byl důvod jakýkoliv. Proto ostatně žalovaný správně upravil nepřesně formulovanou skutkovou větu rozhodnutí městského úřadu. Sice v ní ponechal informaci o pozitivním výsledku orientační dechové zkoušky, z obsahu spisu je však zřejmé, že tato informace se vztahuje právě k výsledku pasivního testu. Soud to proto nepovažuje za vadu, která by činila rozhodnutí vnitřně rozporné.
26. Při současné existenci důvodného podezření na ovlivnění alkoholem (které zde plynulo z pozitivního výsledku pasivního testu), proto existoval zákonný důvod k tomu, aby žalobci vznikla povinnost podrobit se odbornému lékařskému vyšetření. Námitky, který označují takový postup správních orgánů za protiprávní, resp. za postup, který se hrubě dotýkat práv žalobce, proto nejsou důvodné. Postup správního orgánu naopak plně odpovídal zjištěnému skutkovému stavu, který podkládá obsah spisu. Rozhodnutí žalovaného ani rozhodnutí městského úřadu nelze považovat za vnitřně rozporná.
27. Žalobce dále namítá, že se předmětného přestupku nedopustil, protože s policií spolupracoval a odborné lékařské vyšetření neodmítl. Pouze nebyl ze zdravotních důvodů ochotný poskytnout konkrétní biologický materiál – krev.

28. Je pravdou, že zákon o silničním provozu ani zákon o ochraně zdraví výslovně nestanovují, zda může policista řidiče vozidla vyzvat k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem konkrétního biologického materiálu, případně zda si řidič může sám vybrat, jaký biologický materiál poskytne.
29. Judikatura ovšem v tomto ohledu jasně dovodila, že žádné ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích nezakládá oprávnění řidiče, kterého policista vyzval k odbornému lékařskému vyšetření podle § 5 odst. 1 písm. f) tohoto zákona, aby si sám zvolil konkrétní druh vzorku biologického materiálu, který se mu má odebrat. Neumožňuje-li formulace výzvy policisty výběr mezi více druhy vzorků biologického materiálu, splní řidič svou povinnost tak, že podstoupí odborné lékařské vyšetření a současně akceptuje konkrétní požadavek na odběr určitého druhu vzorku biologického materiálu a podrobí se mu. Skutkovou podstatu přestupku tak řidič naplní, i pokud se sice odmítne podrobit požadavku na odběr jednoho druhu vzorku biologického materiálu, ale jiný druh vzorku biologického materiálu k výzvě poskytne (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2013, č. j. 17 A 2/2012-43, obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 10. 2019, č. j. 17 A 160/2019-57, bod 11, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2021, čj. 41 A 3/2020-47, bod 45, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 As 481/2019-36).
30. Žalobce prokazatelně odmítl odběr krve. Formulace policisty na videozáznamu zároveň neumožňovala výběr mezi více druhy biologického materiálu. Závěr správních orgánů, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, je proto správný.
31. Lidsky je samozřejmě pochopitelné, že někdo může mít strach z jehel do té míry, že se to projevuje nevolností nebo jinými závažnějšími fyziologickými projevy. Soud rozhodně nijak nepodceňuje právo každého z nás na nedotknutelnost tělesné integrity podle čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Výše shrnutá právní úprava (a její soudní výklad) ji ovšem s legitimním cílem na zachování bezpečnosti silničního provozu a prevenci účasti na něm pod vlivem alkoholu přiměřeně omezuje. Je jasná a předvídatelná. Žalobce tedy samozřejmě mohl zásah do své tělesné integrity odmítnout, krev mu nebylo možné odebrat proti jeho vůli. Pak ale musel tušit a očekávat, že ho postihne přestupková odpovědnost. Soud proto také neměl důvod provádět navrhovaný výslech ošetřující lékařky žalobce.
32. Žalobce dále namítá nicotnost rozhodnutí městského úřadu a rozhodnutí žalovaného. Podstatu nicotnosti vysvětluje usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74: „Nicotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými (...) Nicotné rozhodnutí však není ‚běžným‘ rozhodnutím nezákonným, nýbrž ‚rozhodnutím‘, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky.“
33. Obecný výčet vad, pro které může být rozhodnutí nicotný, uvádí § 77 správního řádu. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné

správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96). Žádnou z těchto vad rozhodnutí městského úřadu a žalovaného netrpí.

34. Netrpí ani vadami, které způsobují vnitřní rozpornost rozhodnutí, jak tvrdí žalobce. Dne 29. 10. 2022 žalobci předběžným opatřením zadrželi řidičský průkaz, protože se v průběhu silniční kontroly odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření (odmítnutím odběru krve). Po zahájení řízení ve věci zadržení řidičského průkazu oznámením městského úřadu Rosice žalobce uplatnil připomínky. Na základě těchto připomínek se městský úřad rozhodl předběžné opatření zrušit do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. Řidičský průkaz žalobce dostal zpět rozhodnutím ze dne 4. 1. 2023. Městský úřad poukázal na to, že žalobce v průběhu silniční kontroly i ve správním řízení spolupracoval a jednal velmi aktivně a korektně. Ve výpisu z evidenční karty měl pouze jeden záznam. Podle městského úřadu zde proto nebyly podmínky pro zadržení řidičského průkazu. Městský úřad postupoval v souladu s § 118c odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
35. Rozhodnutí městského úřadu o nezadržení řidičského průkazu tedy nezakládá rozpor s meritorním rozhodnutím, kterým se rozhoduje o vině a trestu za spáchaný přestupek. Jestliže městský úřad rozhodl o nezadržení řidičského průkazu, pak to nevylučuje, aby uznal žalobce vinným z přestupku a uložil mu zákaz řízení.
36. Soud nevyhověl ani návrhu žalobce na moderaci uloženého trestu. Odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které plyne, že smyslem a účelem moderace obsažené v soudním řádu správním není hledání „ideální“ výše sankce soudem namísto správního orgánu. Má jít o korekci v případech, že by sankce – pohybující se v zákonném rozmezí a odpovídající také všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci – zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23). K tomuto závěru ovšem soud v daném případě nedospěl.
37. Podle § 78 odst. 2 soudního řádu správního platí, že soud může, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle § 78 odst. 1, od trestu za správní delikt upustit nebo jej v mezích zákonem dovolených snížit, pokud byl trest uložen *ve zjevně nepřiměřené výši*. Je přitom zejména na žalobci, aby uvedl konkrétní důvody, pro které považuje uložený trest za zjevně nepřiměřený. Žalobce však v žalobě pouze obecně uvedl, že oba tresty jsou pro něj nepřiměřeně tvrdé až majetkově likvidační. Trest zákazu činnosti by mu navíc znemožnil výkon profese. Popsal také svoji rodinnou a osobní situaci, včetně okolnosti, že je v insolvenci. Navrhl soudu, aby od potrestání zcela upustil.
38. Za přestupek, který žalobci spáchal, lze podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložit pokutu ve výši 25 000 Kč až 50 000 Kč. Žalovaný přistoupil k mimořádnému snížení pokuty na 10 000 Kč. Zohlednil přitom právě to, že žalobce je v insolvenci. Žalobce zároveň soudu nijak nedoložil své majetkové poměry, které by potvrzovaly, že i takto snížená pokuta je pro něj likvidační.
39. Zákaz řízení lze v tomto případě podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložit na dobu od jednoho roku do dvou let. V souladu s § 125c odst. 9 téhož zákona zároveň platí, že od uložení správního trestu uloženého podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o

přestupku upustit. Tuto možnost tedy nemá ani soud, který se při případné moderaci pokuty musí pohybovat ve stejných zákonných mantinelech jako správní orgán.

VI. Závěr a náklady řízení

40. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
41. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 20. prosince 2023

Martin Kopa, v. r.
samosoudce